

WYKORZYSTANIE DRAMY W NAUCZANIU ORTOGRAFII I GRAMATYKI

1. Wykorzystanie dramy w nauczaniu ortografii

a) Utrwalanie pisowni wyrazów z „ż” (technika- „rzeźby”).Dzielimy klasę na 4-osobowe grupy. Każda grupa otrzymuje zestaw wyrazów z „ż”(załącznik nr 3). Grupa wybiera z listy np. 3 wyrazy i stara się pokazać je „rzeźbą”. Pozostałe grupy, mając w ręce tę samą listę wyrazów, próbują odgadnąć, jaki to wyraz.

b) Utrwalanie pisowni wyrazów z „rz” (technika – „dialog”). Uczniowie dobierają się w pary. Każda para otrzymuje listę wyrazów z „rz” (załącznik nr 4) i stara się ułożyć dialog używając jak najwięcej wyrazów z „rz”.

c) Utrwalanie pisowni nazw zawodów zakończonych na „- arz”. Uczniowie dobierają się w pary. Każda para losuje kartkę z nazwą zawodu (np. lekarz, malarz, murarz, rzeźbiarz itp.), po czym przedstawia wylosowany wyraz za pomocą „rzeźby”, przy czym jedno dziecko prezentuje osobę, a drugie jest „rekwizytem” danego zawodu. Pozostałe pary odgadują, jaki to zawód.

d) Utrwalanie pisowni wyrazów z „h” (technika-„inscenizacja improwizowana”). Dzielimy klasę na 4-osobowe grupy. Każda grupa losuje kartkę z napisami:

„ Hop! Hop!”
„ Halo! Halo!”
„Hura! Hura!”
„Hi,hi hi..!”

Zadaniem grupy jest zainscenizowanie scenki (bez użycia słów), która będzie kończyła się wylosowanymi okrzykami. Po inscenizacji zapisujemy okrzyki na tablicy.

Ćwiczenia ortograficzne prowadzone techniką dramy są bardziej skuteczne niż np. ćwiczenia pisemne, gdyż, jak wiadomo, to, co się przeżyło pozostawia trwalszy ślad w pamięci. Poza tym cenne jest to, iż dziecko ma kontakt wzrokowy z wyrazem. Należy jednak pamiętać o tym, iż nie wolno tej samej techniki dramy stosować do wszystkich liter. Każda litera powinna być utrwalana inną techniką.

2.Wykorzystanie dramy w nauczaniu gramatyki.

Przykład: Wprowadzenie lub utrwalenie czasowników.

Dzielimy klasę na dwie grupy. Każda grupa otrzymuje temat (np. „Wiosenne porządki”, „Duża przerwa w szkole”) i ma za zadanie przedstawić „rzeźbą” czynności związane z tym tematem (każde dziecko wykonuje inną czynność). Następnie dzieci prezentują się kolejno, co poprzedzone jest za każdym razem pytaniem, np. „Co robi Jarek?”, „Co robi Kasia?” Odgadnięte nazwy czynności nauczyciel (lub uczeń) zapisuje na tablicy.

ZAŁĄCZNIK NR 3

żaba	nóż	nosorożec	mnożenie
strażak	leżak	łyżwy	mężczyzna
żelazko	leży	wieża	książe
bagaż	kałuża	książka	pożyczyć
jeż	nożyczki	żona	nóż
księżniczka	żubr	żałować	ciężki
łyżka	żyrafa	żołądek	koleżanka
żółw	żyrandol	żółtko	odzież
żaglówka	żuraw	jeżyny	żarówka
żniwa	życzyć	żyła	żyto
pożegnanie	żwir	żyje	żółty
róża	ryż	garaż	różowy
dyżurny	duży	dżinsy	filiżanka
kożuch	kradzież	łóżko	żywność
ciężarówka	pożar	małżeństwo	żaluzja
wróżka	żartować	wstażka	żądło

ZAŁĄCZNIK NR 4

warzywa	Małgorzata	Katarzyna
rządek	rzeka	rycerz
Marzena	morze	Jerzy
rzodkiewka	wierzba	burza
nietoperz	Marzanna	wydarzenie
trzeba	drzewo	węgorz
jarzyny	korzeń	orzeł
rzepa	rzeźba	rzucać
harcercz	rzeźbiarz	przygoda
korytarz	zwierzęta	krzyczy
kurz	krzewy	twarz
odkurzacz	marzec	grzeczny
grzebień	rzęsa	Rzym
marzec	orzech	przyjaciel
porządek	brzeg	Andrzej
dworzec	Włodzimierz	rzadko
sprzątać	jarzębina	marzyć
kalendarz	Murzyn	rządzić

talerz

węgorz

skrzydła